

Ročník 1991

Zbierka zákonov

ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY

ČESKEJ REPUBLIKY / SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 61

Rozoslaná 16. augusta 1991

OBSAH:

326. Ústavný zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v znení neskorších predpisov
327. Ústavný zákon o referende
328. Zákon o konkurze a vyrovnaní
329. Vyhláška Štátnej banky česko-slovenskej o vydaní mincí po 10 Kčs s letopočtom 1991
- Redakčné oznámenie o oprave chyby
-

326

ÚSTAVNÝ ZÁKON

zo 16. júla 1991,

ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky
v znení neskorších predpisov

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto ústavnom zákone:

Čl. I

Ústavný zákon č. 100/1960 Zb. Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

1. Čl. 97 znie:

„Čl. 97

Súdy a prokuratúra chránia štát, jeho ústavné zriadenie i práva a oprávnené záujmy fyzických a právnických osôb.“.

2. Čl. 98 ods. 1, 2, 3 a 4 znejú:

„Čl. 98

(1) Súdnicstvo vykonávajú nezávislé súdy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky.

(2) Súdmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sú: Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, vyššie vojenské súdy a vojenské obvodové súdy; v čase brannej pohotovosti štátu tiež vyššie poľné súdy a nižšie poľné súdy.

(3) Sídlo Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

(4) Súdmi Českej republiky a Slovenskej republiky sú: Najvyšší súd Českej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky, krajské súdy a okresné súdy (ďalej len „súdy republik“).“.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 5.

3. Čl. 99 znie:

„Čl. 99

(1) Najvyšším súdnym orgánom v Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky je Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý sleduje právoplatné rozhodnutia najvyšších súdov republik a vojenských súdov a zabezpečuje zákonnosť a jednotnosť rozhodovania medzi republikami a vojenskými súdmi tým, že

a) rozhoduje o riadnych opravných prostriedkoch

proti rozhodnutiam vojenských súdov v prípadoch ustanovených zákonom,

- b) rozhoduje o mimoriadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam najvyšších súdov republik a všetkých vojenských súdov, proti rozhodnutiam senátov vojenského kolégia Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, pokiaľ tento súd rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku, a ďalej proti rozhodnutiam iných orgánov činných v trestnom konaní vo vojenských veciach v prípadoch ustanovených zákonom,
- c) zaujíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov s federálnou pôsobnosťou,
- d) rozhoduje v iných zákonom ustanovených prípadoch.

(2) Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ďalej

- a) preskúmava zákonnosť rozhodnutí ústredných orgánov štátnej správy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak neustanovuje zákon inak,
- b) rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi jednej republiky a štátnymi notárstvami alebo orgánmi štátnej správy druhej republiky a spory o právomoc medzi súdmi a federálnymi orgánmi štátnej správy; rozhoduje spory o príslušnosť medzi súdmi a medzi súdmi a štátnymi notárstvami a určuje ich príslušnosť v prípadoch ustanovených zákonmi o konaní pred súdmi a štátnymi notárstvami,
- c) rozhoduje o uznaní a vykonateľnosti rozhodnutí cudzozemských súdov na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ak to vyžaduje zákon alebo medzinárodná zmluva.

(3) V Českej republike je najvyšším súdnym orgánom Najvyšší súd Českej republiky, v Slovenskej republike je najvyšším súdnym orgánom Najvyšší súd Slovenskej republiky. Najvyšší súd republiky dbá o zjednocujúci výklad a zjednocujúce používanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov ostatnými súdmi republiky.“.

4. V čl. 100 ods. 1 sa slová „sudcovia z ľudu“ nahrádzajú slovom „prisediaci“ a vypúšťajú sa slová „z povolania“.

5. V čl. 100 ods. 2 sa vypúšťajú slová „z povolania“; slová „sudcovia z ľudu“ sa nahrádzajú slovom „prisediaci“.

6. Čl. 101 znie:

„Čl. 101

(1) Sudcov Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na návrh predsedu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky po dohode s vládou Českej republiky a s vládou Slovenskej republiky spravidla v rovnakom počte z občanov Českej republiky a z občanov Slovenskej republiky. Vymenovanie za sudcu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nadobúda účinnosť schválením oboma snemovňami Federálneho zhromaždenia. Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vymenúva na návrh vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky predsedu a podpredsedu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zo sudcov tohto súdu; ak za predsedu vymenoval občana Českej republiky, vymenuje za podpredsedu občana Slovenskej republiky alebo naopak.

(2) Sudcov vojenských súdov vymenúva prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na návrh ministra obrany Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) Sudcov najvyššieho súdu republiky a ostatných súdov republik vymenúva predsedníctvo príslušnej národnej rady na návrh vlády príslušnej republiky.

(4) Sudcovia a prísediaci môžu byť odvolaní, prípadne zbavení svojej funkcie len z dôvodov a spôsobom ustanovenými zákonom. Pre porušenie svojich povinností môžu byť sudcovia odvolaní len na základe právoplatného rozhodnutia kárneho súdu.

(5) Podmienky pre výkon funkcie sudcu a prísediaceho, včítane znenia sľubu, ktorého zloženie je predpokladom výkonu funkcie, ustanoví a voľbu prísediacich vojenských súdov upraví zákon Federálneho zhromaždenia. Zákon Federálneho zhromaždenia upraví tiež dôvody odvolania a podmienky iného zániku funkcie sudcu a funkcie prísediaceho

vojenských súdov. Voľbu a odvolanie a podmienky iného zániku funkcie prísediacich okresných a krajských súdov upravia zákony národných rád.“

7. Čl. 102 znie:

„Čl. 102

(1) Sudcovia a prísediaci sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní jedine zákonom.

(2) Ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis odporuje zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania pred Ústavným súdom. Nález Ústavného súdu je preň i pre ostatné všeobecné súdy záväzný.

(3) Sudcovia a prísediaci sú povinní vykladať právne predpisy podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, sú povinní rozhodovať nezávisle, nestranne a spravodlivo.“

8. Čl. 103 sa zrušuje.

9. V čl. 104 ods. 1 sa vypúšťa slovo „súdy“.

10. V čl. 106a ods. 1 sa vypúšťajú slová "Najvyššieho súdu Československej socialistickej republiky a" a v odseku 2 slová „najvyššieho súdu republiky a“.

Čl. II

Zrušuje sa čl. III ústavného zákona č. 376/1990 Zb., ktorým sa mení Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, v znení neskorších predpisov.

Čl. III

Ústavný zákon č. 155/1969 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa ôsma hlava Ústavy, sa mení takto:

V § 3 sa vypúšťa odsek 2; doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

Čl. IV

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť 1. septembrom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

327

ÚSTAVNÝ ZÁKON

z 18. júla 1991

o referende

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto ústavnom zákone:

Čl. 1

(1) V referende sa môžu predložiť občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na rozhodnutie zásadné otázky formy štátoprávneho usporiadania Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(2) O návrhu na vystúpenie Českej republiky alebo Slovenskej republiky z Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky možno rozhodnúť len referendum.

(3) Hlasovacie právo má v Českej republike každý, kto je oprávnený voliť do Českej národnej rady. Hlasovacie právo má v Slovenskej republike každý, kto je oprávnený voliť do Slovenskej národnej rady.

Čl. 2

Referendum vyhlasuje prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky oznámením v Zbierke zákonov.

Čl. 3

(1) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vyhlási referendum súčasne v oboch republikách, ak mu to navrhne Federálne zhromaždenie po vyjadrení Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady, a to do 15 dní od doručenia návrhu.

(2) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky vyhlási referendum podľa čl. 1 ods. 2 v Českej republike na návrh Českej národnej rady a v Slovenskej republike na návrh Slovenskej národnej rady, a to do 15 dní od doručenia návrhu.

(3) Prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky môže v lehote podľa odsekov 1 a 2 odmietnuť návrh na vyhlásenie referenda, ak navrhnuté otázky, ktoré sa majú v referende predložiť, nie sú jednoznačné alebo zrozumiteľné. V takom prípade návrh s pripomienkami vráti príslušnému zákonodarnému zboru. Pokiaľ tento zákonodarný zbor na pôvodných otázkach trvá, prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky referendum vyhlási do 15 dní od opätovného doručenia návrhu.

(4) Referendum sa vykoná do 90 dní odo dňa, keď prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky dostal návrh podľa odseku 1, 2 alebo 3.

Čl. 4

Referendum podľa tohto ústavného zákona možno konať najneskôr päť mesiacov pred uplynutím volebného obdobia Federálneho zhromaždenia a národných rád.

Čl. 5

(1) Návrh predložený v referende podľa čl. 3 ods. 1 je prijatý, ak sa preň vyslovila nadpolovičná väčšina oprávnených voličov v každej z republík.

(2) Návrh predložený v referende podľa čl. 3 ods. 2 je prijatý, ak sa preň vyslovila nadpolovičná väčšina oprávnených voličov republiky.

(3) Rozhodnutie prijaté v referende vykonanom podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 vyhlasuje Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia v Zbierke zákonov obdobne ako zákony Federálneho zhromaždenia; rozhodnutie prijaté v referende vykonanom podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 vyhlasujú predsedníctva národných rád republík v Zbierke zákonov obdobne ako zákony národných rád.

(4) Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky preskúma na žiadosť Predsedníctva Federálneho zhromaždenia alebo predsedníctva národných rád ústavnosť postupu referenda pred vyhlásením jeho výsledku.

(5) Referendum vykonané podľa tohto zákona sa môže o rovnakej otázke opakovať najskôr za 5 rokov.

Čl. 6

(1) Výsledok referenda vyhláseného podľa čl. 1 ods. 1 má záväznosť ústavného zákona.

(2) Ak je návrh podľa čl. 1 ods. 2 prijatý aspoň v jednej z republík, zanikne Česká a Slovenská Federatívna Republika uplynutím jedného roka od vyhlásenia výsledku referenda; jej pôsobnosť prechádza na Českú republiku a Slovenskú republiku, ktorým potom prislúcha plný výkon štátnej zvrchovanosti.

(3) Ústavný zákon Federálneho zhromaždenia upraví prechod majetku z vlastníctva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky na Českú republiku

a Slovenskú republiku. Rovnako tak upraví štátne finančné aktíva a pasíva Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky menové rezervy, hmotné federálne rezervy a majetok Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky nachádzajúci sa mimo jej územia.

Čl. 7

Zákon Federálneho zhromaždenia ustanoví spôsob vykonávania referenda.

Čl. 8

1. Ústavný zákon č. 143/1968 Zb. o československej federácii v znení neskorších zákonov sa dopĺňa takto:

a) v článku 41 sa za slová „a na ich zmenu,“

vkladajú slová „na prijatie návrhu na vyhlásenie referenda,“,

b) v článku 58 ods. 1 sa za slovo „federácie“, vkladajú slová „uznášať sa o návrhu na vyhlásenie referenda,“.

2. Ústavný zákon č. 100/1960 Zb. Ústava Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v znení neskorších ústavných zákonov sa dopĺňa takto:

v článku 2 ods. 2 sa bodka za slovom „volí“ nahrádza čiarkou a na konci sa dopĺňajú slová „a ľudovým hlasovaním (referendom).“.

Čl. 9

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

328**Z Á K O N**

z 11. júla 1991

o konkurze a vyrovnání

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ**Úvodné ustanovenia****§ 1**

(1) Účelom tohto zákona je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku.

(2) Dlžník je v úpadku, ak má viac veriteľov a nie je schopný po dlhší čas plniť svoje splatné záväzky.

(3) Fyzická osoba, ak je podnikateľom, a právnická osoba je v úpadku aj vtedy, ak je predĺžená.

§ 2

(1) Ak je dlžník v úpadku, možno na konkurznom súde (ďalej len „súd“) začať za podmienok ustanovených týmto zákonom konkurzné konanie (ďalej len „konkurz“) alebo vyrovnacie konanie (ďalej len „vyrovnanie“).

(2) Cieľom konkurzu alebo vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku.

§ 3

(1) Na konanie je príslušný krajský alebo mestský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd dlžníka.

(2) Pre konkurz a vyrovnanie sa použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku,¹⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) V konaní koná a rozhoduje samosudca. Pojednávanie súd nariaďuje len vtedy, ak to ustanovuje zákon alebo ak to pokladá za potrebné. Súd rozhoduje uznesením.

DRUHÁ ČASŤ**KONKURZ****§ 4****Návrh na vyhlásenie konkurzu**

(1) Konkurz sa vyhlási na návrh dlžníka, jeho veriteľa alebo likvidátora právnickej osoby. Osobitný

zákon môže priznať právo na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu ďalším osobám.

(2) Ak ide o návrh veriteľa, treba doložiť, že navrhovateľ má proti dlžníkovi pohľadávku, aj keď nie ešte splatná, a uviesť okolnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že dlžník je v úpadku (§ 1). Ak dlžník zastavil platby, predpokladá sa, že nie je schopný plniť svoje splatné záväzky.

(3) Ak veriteľ vezme návrh na vyhlásenie konkurzu späť, môže sa návrh podať znova pre tú istú pohľadávku až po šiestich mesiacoch od právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania.

§ 5

Podmienkou vyhlásenia konkurzu je, aby dlžník mal majetok postačujúci aspoň na úhradu trov konania.

§ 6**Konkurzná podstata**

(1) Majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len „podstata“).

(2) Konkurz sa týka majetku, ktorý patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a ktorý nadobudol počas konkurzu; týmto majetkom sa rozumie aj mzda alebo iné podobné príjmy. Do podstaty nepatrí majetok, ktorého sa nemôže týkať výkon rozhodnutia; majetok slúžiaci podnikateľskej činnosti z podstaty nie je vylúčený.

§ 7**Účastníci konkurzu**

Účastníkmi konkurzu sú veritelia, ktorí uplatňujú nároky (ďalej len „konkurzní veritelia“), a dlžník.

Správca podstaty**§ 8**

(1) Správca podstaty (ďalej len „správca“) sa zásadne vyberá zo zoznamu správcov, ktorý vedie

1) Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

súd príslušný na konanie (§ 3 ods. 1). Do zoznamu správcov možno zapísať len bezúhonnú fyzickú osobu, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony, má primeranú odbornú spôsobilosť a so zápisom súhlasí. Za správcu môže súd ustanoviť iba vo veci nepredpojatú fyzickú osobu. Osoby zapísané do zoznamu správcov môžu odmietnuť túto funkciu len v prípadoch, keď sú na to dôležité dôvody, ktoré posúdi súd. Výnimočne môže súd ustanoviť za správcu aj osobu, do zoznamu správcov nezapísanú, ak spĺňa podmienky pre zapísanie do tohto zoznamu.

(2) Správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd.

(3) Správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu. Dohody správcu s úpadcom (§ 13 ods. 5) alebo veriteľmi o odmene sú neplatné.

(4) Ak správca neplní riadne svoje povinnosti, môže mu súd uložiť poriadkovú pokutu.

(5) Z dôležitých dôvodov môže súd na návrh niektorého z účastníkov alebo správcu alebo aj bez návrhu zbaviť správcu funkcie. Ak súd zbaví správcu jeho funkcie, ustanoví nového správcu. Zbavením funkcie nezaniká správcova zodpovednosť podľa odseku 2 za dobu výkonu funkcie. Správca, ktorý bol zbavený funkcie, je povinný riadne informovať nového správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady.

§ 9

(1) Ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Osobitný správca má práva, povinnosti a zodpovednosť správcu v medziach svojej pôsobnosti.

(2) Ak je to účelné, môže súd ustanoviť správcovi zástupcu pre prípad, že by zo závažných dôvodov nemohol prechodne svoju funkciu vykonávať.

(3) Pre ustanovenie do funkcie, odmeňovanie a zbavovanie funkcie osobitných správcov a zástupcu správcu platia ustanovenia o správcovi.

Schôdza konkurzných veriteľov a veriteľský výbor

§ 10

(1) Súd zvoláva schôdzu konkurzných veriteľov, ak je to potrebné na zistenie ich stanovísk potrebných pre ďalšie vedenie konkurzu, a riadi jej rokovanie; na návrh správcu ju zvoláva vždy. Schôdza konkurzných veriteľov sa musí oznámiť vhodným spôsobom s uvedením dňa a predmetu rokovania.

(2) Na platnosť uznesenia a na voľby veriteľského výboru je potrebná prostá väčšina hlasov počítaná podľa výšky pohľadávok; ak nie je ustanovené

inak, počítajú sa len hlasy konkurzných veriteľov prítomných na schôdzi alebo riadne zastúpených. Na platnosť schôdze konanej po prieskumnom pojednávaní je potrebné, aby boli prítomní aspoň dvaja konkurzní veritelia predstavujúci najmenej štvrtinu konkurzných pohľadávok.

(3) Hlasovať môžu len konkurzní veritelia, ktorých pohľadávka bola zistená. Súd rozhodne, či môžu hlasovať aj konkurzní veritelia, ktorých pohľadávka nebola ešte zistená, je sporná, prípadne je podmienená.

(4) Veriteľom, ktorí nadobudli pohľadávku jej postúpením až po vyhlásení konkurzu, neprislúcha hlasovacie právo, ibaže nadobudli pohľadávku ako protihodnotu záväzku, ktorý prevzali pred vyhlásením konkurzu.

§ 11

(1) Ak s tým súd súhlasí, možno na schôdzi konkurzných veriteľov zvoliť veriteľský výbor. Členmi veriteľského výboru môžu byť fyzické aj právnické osoby z radov konkurzných veriteľov a môžu sa dať na svoje náklady zastupovať. Zároveň treba zvoliť rovnaký počet náhradníkov. Zvolení členovia a náhradníci môžu funkciu odmietnuť alebo sa jej vzdať z dôvodov uznaných súdom. Súd sa stará o to, aby bol veriteľský výbor stále úplný a v naliehavom prípade ho aj rozšíri.

(2) Veriteľský výbor dohliada na činnosť správcu a je oprávnený a na pokyn súdu povinný preskúmať jeho hospodárenie.

(3) Veriteľský výbor zvoláva súd. Na zasadanie sa pozývajú všetci členovia aj náhradníci veriteľského výboru.

(4) Na platnosť uznesenia veriteľského výboru je potrebná väčšina hlasov všetkých členov veriteľského výboru, prípadne náhradníkov, pokiaľ ich zastupujú. Vo vlastnej veci nesmie člen hlasovať.

(5) Členovia veriteľského výboru a náhradníci môžu nadobúdať veci z podstaty len pri dražbe alebo na základe verejnej obchodnej súťaže, inak len so schválením schôdze veriteľov. To platí aj pre nadobudnutie prostredníctvom inej osoby.

(6) Členovia veriteľského výboru a náhradníci majú nárok na náhradu potrebných výdavkov spojených s výkonom funkcie. So súhlasom súdu im môže správca vyplatiť primeranú odmenu, a to ešte pred skončením konkurzu, ak vykonali na príkaz súdu alebo podľa uznesenia veriteľského výboru osobitnú úlohu alebo ak bolo členstvo (náhradníctvo) spojené s mimoriadnou stratou času alebo s mimoriadnou námahou.

§ 12

Dohľad súdu

(1) Súd je oprávnený vyžiadať si od správcu

správu a vysvetlenie, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zisťovania. Správcovi môže uložiť, aby si vyžiadal na určité otázky názor veriteľského výboru alebo mu môže dať pokyny sám.

(2) Proti opatreniam v dohliadacej činnosti súdu v konkurznom konaní nie je prípustný opravný prostriedok. To platí aj pre rozhodnutie súdu o hlasovacom práve.

§ 13

Vyhlásenie konkurzu

(1) Ak súd zistí, že sú splnené podmienky vyhlásenia konkurzu, rozhodne o vyhlásení konkurzu uznesením, ktoré musí obsahovať odôvodnenie. Inak návrh na vyhlásenie konkurzu zamietne.

(2) V uznesení o vyhlásení konkurzu sa musí ustanoviť správca a veritelia sa musia vyzvať, aby prihlásili v lehote 30 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu všetky svoje nároky s uvedením ich výšky, právneho dôvodu vzniku a ich zabezpečenie. Výzva musí obsahovať upozornenie, že na nároky, ktoré neboli prihlásené, sa nebude brať v konkurze zreteľ.

(3) Uznesenie o vyhlásení konkurzu sa doručí účastníkom konkurzu; ďalej sa doručí správcovi, likvidátorovi a všetkým známym veriteľom, ako aj príslušným daňovým orgánom. Dlužníkovi sa uznesenie doručí do vlastných rúk.

(4) Uznesenie sa vyvesí v ten deň, keď sa vydalo, v úplnom znení alebo vo vhodnom skrátenom znení na úradnej tabuli súdu a ďalej na úradnej tabuli okresného súdu, v ktorého obvode je dlžníkov podnik alebo jeho bydlisko, ak sú mimo sídla súdu. Výpis z uznesenia súd zverejní tiež spôsobom ustanoveným osobitným predpisom. Ak je dlžník zapísaný v obchodnom alebo inom registri, oznámi súd vyhlásenie konkurzu orgánu, ktorý register vedie a ktorý toto vyhlásenie zapíše. Súčasne súd oznámi vyhlásenie konkurzu orgánom povereným vedením evidencie nehnuteľností.

(5) Účinky vyhlásenia konkurzu nastanú dňom vyvesenia uznesenia na úradnej tabuli súdu. Týmto dňom sa dlžník stáva úpadcom a likvidátor po dobu konkurzu nevykonáva svoju pôsobnosť.

§ 14

Účinky vyhlásenia konkurzu

(1) Vyhlásenie konkurzu má tieto účinky:

- a) oprávnenie nakladať s majetkom podstaty prechádza na správcu. Právne úkony úpadcu týkajúce sa tohto majetku sú voči konkurzným veriteľom neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu, môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu;
- b) úpadca môže odmietnuť prijatie daru alebo odmietnuť dedičstvo len so súhlasom správcu;
- c) konanie týkajúce sa nárokov na oddelené uspokojenie (§ 28) alebo na vylúčenie veci z podstaty možno začať a v ňom pokračovať len proti správcovi;
- d) iné konania než uvedené pod písmenom c) sa prerušujú. V týchto konaniach sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania.²⁾ Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom;
- e) pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia postihujúci majetok patriaci do podstaty ani nadobudnúť na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28);
- f) zanikajú práva na oddelené uspokojenie (§ 28), ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty a veritelia ich získali v posledných dvoch mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu; ak sa konkurz zrušil podľa § 44 ods. 1 písm. a), možno tieto práva znova uplatniť. Ak sa však veci alebo pohľadávky pri výkone rozhodnutia v uvedenej lehote speňažili, bude výťažok na ne pripadajúci zahrnutý do podstaty;
- g) nesplatené pohľadávky a záväzky týkajúce sa podstaty sa stávajú splatnými;
- h) zanikajú úpadcove príkazy, plnomocenstvá, prokúry a dosiaľ neprijaté návrhy na uzavretie zmluvy;
 - i) započítanie nie je možné v prípadoch, keď niektorý účastník nadobudol vzájomnú, inak započítateľnú pohľadávku až po vyhlásení konkurzu;
 - j) zastavuje sa postup v privatizačnom procese podľa osobitných predpisov;³⁾

2) § 91 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov.

3) Zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby.
Zákon ČNR č. 171/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Českej republiky vo veciach prevodov majetku štátu na iné osoby a o Fonde národného majetku Českej republiky.
Zákon SNR č. 253/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov majetku štátu na iné osoby a o Fonde národného majetku Slovenskej republiky.

k) zaniká úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a do podstaty spadá tá jeho časť, s ktorou úpadca podnikal.

(2) Ak zmluvu o vzájomnom plnení ešte v čase vyhlásenia konkurzu nespĺnil ani úpadca ani druhý účastník zmluvy, alebo sa splnila len čiastočne, každá zmluvná strana môže od zmluvy odstúpiť.

(3) Nájomnú zmluvu uzavretú úpadcom ako nájomcom je správca oprávnený vypovedať v lehote ustanovenej zákonom alebo zmluvou, a to aj v prípade, že bola dojednaná na dobu určitú.

Odporovateľné právne úkony

§ 15

(1) Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony, pokiaľ ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

(2) Odporovať možno právnym úkonom, ktoré dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojich veriteľov, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnym úkonom, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi,⁴⁾ alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb; to však neplatí, ak druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa nemohla pri náležitej starostlivosti poznať.

(3) Právo odporovať právnym úkonom sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

(4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je voči nemu neúčinný potiaľ, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a ak to nie je dobre možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

§ 16

(1) Právo odporovať právnym úkonom je oprávnený uplatniť veriteľ alebo správca.

(2) Právo odporovať právnym úkonom možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s úpadcom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom; proti tretím osobám len vtedy, ak im

boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnym úkonom proti ich právnemu predchodcovi.

(3) Odporovateľným právnym úkonom nemožno vyrovnávať vzájomnú pohľadávku odporcu proti úpadcovi.

(4) Všetko, o čo sa odporovateľným právnym úkonom dlžníkov majetok ukrátil, sa musí vrátiť do podstaty, a ak to nie je možné, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Zistenie podstaty

§ 17

(1) Úpadca je povinný bez meškania zostaviť a odovzdať správcovi zoznam svojich aktív a pasív s uvedením svojich dlžníkov, veriteľov aj ich adries, odovzdať správcovi svoje obchodné knihy aj všetky potrebné doklady a poskytnúť mu potrebné vysvetlenia. Predložený zoznam aktív a pasív musí úpadca podpísať a výslovne uviesť, že je správny a úplný.

(2) Ak konkurz navrhuje dlžník, predloží zoznam svojich aktív a pasív spolu s návrhom na konkurz; ak nejde o jeho návrh, predloží úpadca zoznam ihneď, len čo ho správca vyzve, aby predložil zoznam, najneskôr do 15 dní od vyhlásenia konkurzu.

§ 18

(1) Súpis podstaty (ďalej len „súpis“) vykoná správca podľa pokynov súdu s použitím zoznamu predloženého úpadcom. Ak úpadca nespĺnil povinnosti podľa § 17 ods. 2, uloží mu súd, aby sa dostavil na spísanie zápisnice o zozname majetku a aby vydal potrebné listiny správcovi.

(2) Kto má vec patriacu do podstaty, je povinný to oznámiť správcovi, len čo sa dozvie o vyhlásení konkurzu, a musí umožniť správcovi, aby sa vec zapísala do súpisu a odhadla; inak zodpovedá za škodu tým vzniknutú.

(3) Súčasťou súpisu je odhad vykonaný súdnym znalcom. Ak s tým súhlasí schôdza veriteľov, môže sa súd uspokojiť s ocenením vykonaným úpadcom alebo správcovi.

§ 19

(1) Ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

4) § 116 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov.

(2) Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

§ 20

Prihlášky pohľadávok

(1) Konkurzní veritelia prihlásia svoje pohľadávky, a to v lehote ustanovenej v uznesení o vyhlásení konkurzu, aj keď sa o nich vedie súdne konanie alebo sa vykonáva výkon rozhodnutia. Súčasne uvedú, či uplatňujú oddelené uspokojenie (§ 28), ako aj iné dôvody pre prednostné poradie pri rozvrhu.

(2) Prihlášky sa podávajú na súde dvojmo. Pokiaľ sa pohľadávka opiera o písomný právny úkon, treba pripojiť aj listinu o tomto úkone. Konkurzní veritelia, ktorí majú bydlisko alebo sídlo v cudzine, sú povinní v prihláške uviesť meno svojho zástupcu pre doručovanie v tuzemsku, inak im zástupcu pre doručovanie ustanoví na ich náklady súd.

(3) Správcovi sa doručuje druhý rovnopis prihlásených pohľadávok a odpis prihlášky dodanej do súdneho spisu; prihlásené pohľadávky zostaví správca do zoznamu podľa poradia na účely rozvrhu.

(4) Správca preskúma prihlášky predovšetkým podľa úpadcových obchodných kníh a iných dokladov a vyzve úpadcu, aby sa k zostavenému zoznamu prihlášok vyjadril. Tento zoznam predloží súdu.

(5) Účastníci sú oprávnení nahliadnuť do zoznamu prihlásených pohľadávok, ktorý vyhotoví správca, a do dokladov o týchto pohľadávkach.

(6) Prihláška pohľadávky má pre plynutie lehoty na premlčanie a zánik práv rovnaké účinky ako uplatnenie práva na súde.

Prieskumné pojednávanie

§ 21

(1) Na preskúmanie prihlásených pohľadávok nariadi súd prieskumné pojednávanie, na ktoré sa musí dostaviť úpadca a správca. Preskúmanie sa robí podľa zoznamu zostaveného správcom.

(2) Úpadca aj konkurzní veritelia môžu popierať pravosť, výšku aj poradie všetkých prihlásených pohľadávok.

(3) Výsledok prieskumného pojednávania sa zapíše do zoznamu prihlášok predloženého správcom a takto upravený zoznam tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní; veriteľom na ich žiadosť súd vydá výpis.

§ 22

Ak je to možné, preskúma súd aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej lehote; inak pre ne

nariadi osobitné prieskumné pojednávanie. Náhradu trov spojených s predvolaním konkurzných veriteľov a účasťou správcu uloží súd konkurzným veriteľom, ktorí oneskorené prihlášky podali. Konkurzní veritelia prihlášok preskúmaných na osobitnom prieskumnom pojednávaní nemôžu poprieť pravosť a poradie pohľadávok preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednávaniach. Ustanovenie § 21 ods. 3 platí obdobne.

§ 23

(1) Pohľadávka sa pokladá za zistenú, ak ju uznal správca a ak ju nepoprel žiaden z konkurzných veriteľov. Popretie pohľadávky úpadcom sa poznamená v zozname prihlášok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam.

(2) Konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva; žalobu musia podať proti popierajúcim konkurzným veriteľom aj správcovia, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky v nich uvedenej. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán.

(3) Kto poprel vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne.

(4) Na popretie pohľadávky ustanoví súd primeranú lehotu s poučením, že pri zameškaní lehoty podľa § 24 ods. 1 nemožno na také pohľadávky prihladať, a že pri zameškaní lehoty podľa § 24 ods. 2 sa také pohľadávky budú v budúcnosti pokladať za nesporné.

(5) Konkurzní veritelia pohľadávok sporných čo do pravosti, výšky alebo poradia, ktorí neboli na prieskumnom pojednávaní prítomní, upovedomia súd o tom, kto poprel pohľadávku a z akého dôvodu.

§ 24

(1) Správca je oprávnený poprieť nárok prihlásený konkurzným veriteľom, výšku nároku alebo jeho právny dôvod. O tom súd upovedomí konkurzného veriteľa, o ktorého nárok ide, a súčasne ho vyzve, aby nárok, jeho výšku alebo právny dôvod uplatnil do 30 dní na súde, ktorý vyhlásil konkurz, alebo na inom príslušnom orgáne, s tým, že inak sa na poprený nárok, jeho uplatnenú výšku alebo uplatnený právny dôvod nevezme zreteľ.

(2) Ak správca poprie nárok už vykonateľný, vyzve ho súd, aby svoje popretie uplatnil do 30 dní na súde, ktorý vyhlásil konkurz, prípadne na inom príslušnom orgáne s tým, že inak sa nárok bude považovať za zistený.

§ 25

(1) Rozhodnutia súdu alebo príslušného správneho orgánu o pravosti, výške alebo poradí

poprených pohľadávok sú účinné proti všetkým veriteľom.

(2) Trovy sporu o pravosť, výšku alebo poradie poprených pohľadávok sa pokladajú za náklady podstaty, ak sa na takom spore zúčastnil správca. Ak sa správca na spore nezúčastnil, majú popierajúci veritelia nárok na náhradu nákladov z podstaty len potiaľ, pokiaľ podstate vznikol nejaký prospech z vedenia sporu.

§ 26

Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov

(1) Ak došlo vyhlásením konkurzu k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo ak sa pri vyhlásení konkurzu už predtým zaniknuté úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nevyporiadalo, treba vykonať jeho vyporiadanie.

(2) Správca je oprávnený vykonať vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého vyhlásením konkurzu namiesto úpadcu, včítane podania návrhu na vyporiadanie tohto bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom. Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je správca oprávnený uzavrieť len vo forme zmluvy schválenej súdom.

(3) Ak k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov došlo pred vyhlásením konkurzu,

- a) dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavreté v posledných šiestich mesiacoch pred vyhlásením konkurzu sú neplatné;
- b) ak sa už začalo konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré sa dosiaľ právoplatne neskončilo, vstupuje správca do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu;
- c) ak sa ešte nezačalo konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je správca povinný bez meškania podať návrh na toto vyporiadanie namiesto úpadcu;
- d) na účinnosť dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné schválenie súdom.

Speňaženie

§ 27

(1) Podstatu možno speňažiť buď predajom vecí spôsobom upraveným v ustanoveniach o výkone rozhodnutia súdom, alebo predajom mimo dražby.

(2) Predaj mimo dražby uskutoční správca so súhlasom súdu a za podmienok ním určených po vypočutí úpadcu, prípadne veriteľského výboru. Veci možno predať mimo dražby aj pod odhadnú cenu alebo cenu ustanovenú cenovými predpismi. Rovnako tak možno odplatne previesť aj úpadcove sporné alebo ťažko vymáhateľné pohľadávky.

(3) Speňaženie vecí predajom podľa ustanovenia o výkone rozhodnutia vykoná súd na návrh správcu, ktorý má pritom postavenie oprávneného.

(4) Nevymožiteľné pohľadávky a veci, ktoré nebolo možné predať, môže správca po schválení súdom vylúčiť z podstaty.

§ 28

(1) Veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľnosti (ďalej len „oddelení veriteľa“), majú pri speňažení právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja veci, na ktorej záložné alebo zádržné právo viazne.

(2) Výťažok z predaja veci do výšky zabezpečenej pohľadávky veriteľom vydá správca so súhlasom súdu. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20.

§ 29

(1) Správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

(2) Súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky.

(3) Konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor, a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

Rozvrh

§ 30

(1) Po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie.

(2) Rozvrhové uznesenie sa doručí účastníkom do vlastných rúk s výnimkou konkurzných veriteľov, ktorých nároky už boli plne uspokojené.

§ 31

(1) Nároky na vylúčenie veci z podstaty (§ 19 ods. 2), pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2),

nároky na oddelené uspokojenie (§ 28) a pracovné nároky (§ 31 ods. 3) možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Iné nároky možno uspokojiť len podľa právoplatného rozvrhového uznesenia.

(2) Pohľadávky proti podstate vzniknuté po vyhlásení konkurzu sú nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty, vrátane nároku správcu na úhradu odmien a výdavkov, dane a poplatky, ak došlo k ich splatnosti v priebehu konkurzného konania, a ďalej nároky veriteľov zo zmlúv uzavretých správcom, ako aj nároky na vrátenie plnenia zo zmluvy, od ktorej sa odstúpilo podľa § 14 ods. 1 písm. a).

(3) Pracovnými nárokmi podľa ustanovenia odseku 1 sú úhrada pracovných odmien úpadcových pracovníkov a ich nároky vyplývajúce z hmotného zabezpečenia pracovníkov.

§ 32

(1) V rozvrhu sa uspokojia najprv pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2) a pracovné nároky (§ 31 ods. 3). Ak výťažok za speňaženie nepostačuje na plnú úhradu všetkých týchto pohľadávok, uhradia sa najprv výdavky správcu a ostatné pohľadávky sa uspokojia pomerne.

(2) Po úplnom uspokojení pohľadávok podľa odseku 1 sa uspokojujú aj ostatné nároky v tomto poradí:

- a) nároky úpadcových pracovníkov z pracovného pomeru, prislúchajúce za posledné tri roky pred vyhlásením konkurzu, a pohľadávky na výživné zo zákona (pohľadávky prvej triedy);
- b) dane, poplatky, clá a príspevky na sociálne zabezpečenie (poistenie), pokiaľ vznikli najdlhšie tri roky pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu, ak nebudú uspokojené z vecí zaťažených pre ne záložným právom (pohľadávky druhej triedy);
- c) ostatné pohľadávky (pohľadávky tretej triedy).

(3) Ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uvedené v odseku 2, uspokojia sa pomerne.

§ 33

(1) Z uspokojenia pohľadávok sú vylúčené

- a) úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu;
- b) trovy účastníkov konania vzniknuté im účasťou na konkurznom konaní;
- c) nároky veriteľov z darovacích zmlúv;
- d) mimozmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu.

(2) Sumy pripadajúce na

- a) vymáhateľné nároky, ktoré správca poprel a ich popretie včas uplatnil;
- b) podmienené nároky, ktoré správca uznal;

c) nároky, ktoré veritelia včas uplatnili a správca ich poprel,

sa zložia do úschovy na súde a po splnení podmienok sa rozvrhnú novým rozvrhovým uznesením.

Nútené vyrovnanie

§ 34

(1) Ak v konkurze nedošlo ešte k vydaniu rozvrhového uznesenia, môže úpadca navrhnúť, aby sa konkurz ukončil núteným vyrovnaním; návrh môže podať až po prieskumnom pojednávaní.

(2) V návrhu sa musí uviesť, aké vyrovnanie úpadca ponúka. Ak navrhovateľ uvádza osoby ochotné ručiť za splnenie núteného vyrovnania, musia tieto osoby návrh spolupodpísať a ich podpis sa musí úradne overiť.

§ 35

Nútené vyrovnanie je neprípustné, ak okolnosti sponchybujú, že u navrhovateľa ide o poctivý zámer. Takými okolnosťami sú najmä nedostatočná súčinnosť úpadcu pri zisťovaní jeho majetku, chyby vo vedení obchodných kníh, ukraľovanie veriteľov v čase pred vyhlásením konkurzu, prvé konkurzy alebo vyrovnanie a neúmerne nižšie uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov podľa návrhu na nútené vyrovnanie v porovnaní s možnosťami uspokojenia podľa ustanovenia o vykonaní konkurzu.

§ 36

(1) Súd návrh na nútené vyrovnanie zamietne,

- a) ak by jeho potvrdením boli dotknuté práva na vylúčenie vecí z podstaty, práva na oddelené uspokojenie (§ 28) alebo na poskytovanie výživného zo zákona, alebo
- b) ak by neboli uspokojené alebo zabezpečené pohľadávky uvedené v § 31 ods. 2 a 3 a § 32 ods. 2 písm. a) a b), alebo
- c) ak sa nevyporiadalo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniknuté vyhlásením konkurzu alebo pred vyhlásením konkurzu.

(2) Ak súd nerozhodne, že nútené vyrovnanie je neprípustné, nariadi uznesením pojednávanie o nútenom vyrovnaní a odloží speňaženie podstaty.

§ 37

(1) Na pojednávanie o nútenom vyrovnaní súd predvolá úpadcu, osoby, ktoré sa zaviazali za splnenie núteného vyrovnania, správcu a všetkých dosiaľ neuspokojených konkurzných veriteľov, ako aj veriteľský výbor, pokiaľ bol ustanovený. Predvolanie doručí do vlastných rúk a priloží návrh na nútené vyrovnanie. Oznámenie o ustanovenom pojednávaní sa vyvesí na úradnej tabuli súdu.

(2) Úpadca je povinný dostaviť sa na pojednávanie. Ak sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia, predpokladá sa, že od návrhu na nútené vyrovnanie upustil.

(3) Na pojednávaní podá správca potrebné informácie o stave úpadcovho majetku, o jeho hospodárení, príčinách úpadku a o tom, aký výsledok by mohli konkurzní veritelia očakávať, keby sa konkurz doviedol do konca. Súd preskúma správu a môže si k nej vyžiadať znalecký posudok.

(4) Na pojednávaní súd zistí, ktorí konkurzní veritelia sú ochotní s návrhom núteného vyrovnania súhlasiť.

§ 38

(1) Predpokladom potvrdenia núteného vyrovnania súdom je súhlas väčšiny konkurzných veriteľov prítomných alebo zastúpených na pojednávaní, ktorí včas prihlásili svoje pohľadávky a ktorých hlasy predstavujú viac ako tri štvrtiny všetkých prihlásených pohľadávok.

(2) Právo hlasovať nemajú

- konkurzní veritelia, ktorých práva nebudú núteným vyrovnaním dotknuté (najmä oddelení veritelia a veritelia podstaty);
- konkurzní veritelia, ktorými sú osoby úpadcovi blízke,⁴⁾ ibaže nadobudli pohľadávku od osoby, ktorá nie je úpadcovi blízka, skôr ako šesť mesiacov pred vyhlásením konkurzu; ich hlasy sa však počítajú, ak hlasujú proti návrhu na nútené vyrovnanie;
- právni nástupcovia blízkych osôb,⁴⁾ ak pohľadávku nadobudli od osoby blízkej počas šiestich mesiacov pred vyhlásením konkurzu; ich hlasy sa však počítajú, ak hlasujú proti návrhu na nútené vyrovnanie;
- konkurzní veritelia, ktorých pohľadávka prihlásená v konkurze nebola ešte zistená, je sporná alebo podmienená, ibaže im súd po vypočutí ostatných účastníkov pojednávania hlasovacie právo priznal.

(3) Hlasovať môžu len tí oprávnení konkurzní veritelia, ktorí sú prítomní na pojednávaní osobne alebo sú zastúpení. Hlasy konkurzných veriteľov uplatnené inak sa neužívajú.

(4) Pri hlasovaní sa počítajú iba ešte neuspokojené pohľadávky, a to v tej výške, v ktorej dosiaľ neboli uspokojené.

§ 39

(1) O potvrdení núteného vyrovnania rozhodne súd uznesením obsahujúcim znenie núteného vyrovnania.

(2) Uznesenie o potvrdení núteného vyrovnania sa v potrebnom rozsahu verejne vyhlási; uznesenie sa ďalej vyvesí na úradnej tabuli súdu a deň vyvesenia sa na ňom vyznačí. Ďalej sa uznesenie v deň vyvesenia na úradnej tabuli súdu zašle do vlastných rúk úpadcovi, správcovi, všetkým konkurzným veriteľom a osobám, ktoré sa zaviazali

splniť nútené vyrovnanie ako ručiteľia alebo spoludlžníci.

(3) Proti uzneseniu o potvrdení núteného vyrovnania môžu podať odvolanie účastníci, ktorí na vyrovnanie výslovne neprivolili, spoludlžníci a ručiteľia úpadcu.

§ 40

(1) Súd návrh na potvrdenie núteného vyrovnania zamietne, aj keď s ním konkurzní veritelia vyslovili súhlas, ak vyšlo najavo, že

- sú tu dôvody, pre ktoré nie je návrh na nútené vyrovnanie prípustný (§ 35);
- boli poskytnuté niektorému konkurznému veriteľovi osobitné výhody proti ostatným konkurzným veriteľom toho istého postavenia;
- výhody poskytnuté v nútenom vyrovnaní úpadcovi nie sú úmerné jeho hospodárskym pomerom;
- nútené vyrovnanie odporuje spoločnému záujmu konkurzných veriteľov;
- konkurzní veritelia pohľadávok uvedených v § 32 ods. 2 písm. c) majú dostať najneskôr do jedného roka menej než jednu tretinu svojich pohľadávok;
- nútené vyrovnanie by nadväzovalo na nepoctivé alebo ľahkomyselné hospodárenie úpadcu.

(2) Uznesenie o zamietnutí návrhu podľa odseku 1 sa doporučí úpadcovi, správcovi, všetkým konkurzným veriteľom a osobám, ktoré sa zaviazali splniť nútené vyrovnanie ako ručiteľia alebo spoludlžníci. Úpadcovi a konkurzným veriteľom, ktorí neodporovali prijatiu núteného vyrovnania, sa uznesenie doručí do vlastných rúk; len oni sa môžu odvolať proti tomuto uzneseniu.

§ 41

(1) Ak uznesenie o potvrdení núteného vyrovnania nadobudlo právoplatnosť, súd uznesením

- vráti úpadcovi oprávnenie nakladať s majetkom patriacim do podstaty [§ 14 ods. 1 písm. a)];
- vyhlási, že úpadca vstupuje do postavenia správcu vo všetkých konaniach, ktoré viedol namiesto úpadcu [§ 14 ods. 1 písm. c)], a že účastníkom sa v nich namiesto neho stáva úpadca;
- vráti úpadcovi ostatné práva obmedzené vyhlásením konkurzu.

(2) Potvrdeným núteným vyrovnaním nie sú dotknuté práva veriteľov proti spoludlžníkom a spoludlžníkovým ručiteľom, pokiaľ výslovne nesúhlasia s tým, aby tieto práva boli obmedzené.

§ 42

(1) Ak bolo nútené vyrovnanie potvrdené súdom úplne a včas splnené, je úpadca zbavený záväzku

nahradiť konkurzným veriteľom ujmu, ktorú vyrovnáním utrpeli; je takisto zbavený záväzku proti ručiteľom a iným osobám, ktoré by mali proti nemu postih. Dojednania tomu odporujúce sú neplatné. Úroky z konkurzných pohľadávok za čas od vyhlásenia konkurzu a trovy vzniknuté jednotlivým konkurzným veriteľom z účasti na konkurze nemôžno priznať.

(2) Konkurzní veritelia, na ktorých pohľadávky sa neprihliadlo, môžu aj po zrušení konkurzu požadovať od dlžníka úplné zaplatenie, ibaže o vyhlásení konkurzu vedeli alebo museli vedieť.

(3) Ak bol na úpadcov majetok vyhlásený nový konkurz skôr, než úpadca úplne splnil nútené vyrovnanie, nie sú konkurzní veritelia povinní vrátiť, čo dobromyseľne dostali na základe núteného vyrovnania. V novom konkurze sa ich pohľadávky považujú za uspokojené len sumou, ktorá im bola podľa núteného vyrovnania skutočne vyplatená.

§ 43

(1) Ak sa nútené vyrovnanie potvrdené súdom nesplnilo, hoci úpadcu upomenul konkurzný veriteľ doporučeným listom s poskytnutím dodatočnej, najmenej osemdennej lehoty, strácajú účinnosť všetky zľavy a iné výhody dané núteným vyrovnaním; práva konkurzných veriteľov nadobudnuté vyrovnáním proti úpadcovi tým nie sú dotknuté.

(2) Ak sa nútené vyrovnanie dosiahlo podvodným konaním alebo nedovoleným poskytnutím osobitných výhod jednotlivým konkurzným veriteľom, môže každý konkurzný veriteľ do troch rokov od potvrdenia núteného vyrovnania uplatniť nárok, aby jeho pohľadávky boli úplne uspokojené, alebo aby sa iná výhoda pokladala za neúčinnú; príslušným na prejednanie nároku je súd, ktorý vyhlásil konkurz. Nárok však neprislúcha konkurzným veriteľom, ktorí sa zúčastnili na podvodných konaniach alebo nedovolených dohovoroch alebo mohli uplatniť dôvody neúčinnosti v konaní o potvrdení núteného vyrovnania.

(3) Ak bol úpadca do troch rokov od potvrdenia núteného vyrovnania právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorým dosiahol nútené vyrovnanie alebo ktorým ukrátil uspokojenie svojho konkurzného veriteľa, stáva sa nútené vyrovnanie neplatným a veritelia môžu od úpadcu požadovať úplné uspokojenie svojich nárokov; vykonateľnosť rozhodnutí, ktoré vznikli v konkurznom konaní, nie je tým dotknutá. Za podmienky, že úpadcov majetok postačuje aspoň na úhradu trov konkurzného konania, môžu navrhnúť opätovné začatie konkurzného konania.

Zrušenie konkurzu

§ 44

(1) Súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania,

- a) ak zistí, že tu nie sú predpoklady pre konkurz;
- b) po splnení rozvrhového uznesenia;
- c) na návrh úpadcu, ak všetci konkurzní veritelia vyjadrili svoj súhlas na listine s úradne overeným podpisom a ak s tým súhlasil správca.

(2) Ak úpadca zomrel v priebehu konkurzu, pohľadávky veriteľov sa vyporiadajú v rámci prejednávania dedičstva primerane podľa tohto zákona.

(3) Ak došlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, súd zruší konkurz, ak úpadca preukáže, že zabezpečenia ním dané pre splnenie nárokov na vylúčenie vecí z podstaty, nárokov oddelených veriteľov na oddelené uspokojenie (§ 28), ako aj nárokov podľa § 31 ods. 3 sú dostatočné. Ak nedošlo k zrušeniu konkurzu podľa odseku 1, zruší súd konkurz až po splnení núteného vyrovnania.

(4) V uznesení o zrušení konkurzu zbaví súd správcu funkcie.

(5) Pre doručenie a zverejnenie uznesenia o zrušení konkurzu platí to isté, čo pre doručenie o zverejnenie uznesenia o vyhlásení konkurzu.

§ 45

(1) Zrušením konkurzu zanikajú účinky vyhlásenia konkurzu uvedené v § 14.

(2) Na základe zoznamu prihlášok možno pre zabezpečenú pohľadávku po právoplatnosti rozvrhového uznesenia viesť výkon rozhodnutia na úpadcovo imanie.

TRETIA ČASŤ

VYROVNANIE

Návrh na vyrovnanie

§ 46

(1) Dlžník, u ktorého sú dané podmienky pre vyhlásenie konkurzu, môže podať na súde príslušnom na konkurz (§ 3 ods. 1) návrh na vyrovnanie. Súd prejedná návrh, len ak konkurz už nebol vyhlásený.

(2) V návrhu uvedie dlžník, aké vyrovnanie ponúka. Osoby ochotné zaviazať sa splniť vyrovnanie ako spoludlžníci alebo ručitelia musia návrh spolupodpísať. Ak nie je vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, musí návrh podpísať aj druhý bezpodielový spoluvlastník na dôkaz, že súhlasí s použitím všetkého majetku z nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva na účel vyrovnania. Všetky podpisy musia byť úradne overené.

(3) Ak je navrhovateľ podnikateľom, uvedie v návrhu počet zamestnancov podniku a opatrenia, ktoré vykoná na reorganizáciu a pre ďalšie financovanie podniku.

§ 47

(1) K návrhu musí dlžník pripojiť úplný zoznam svojho majetku s prehľadom majetkového stavu v čase podania návrhu. Uvedie jednotlivé časti hnutel'ného a nehnuteľného majetku a miesto, kde sa nachádzajú; pri pohľadávkach uvedie ich výšku, dôvod vzniku a možnosť ich uspokojenia. Popri majetku uvedie aj záväzky spolu s adresami veriteľov a s vyznačením, ktorí z nich sú dlžníkovi v pomere blízkych osôb.⁴⁾ Ak nie je vyporiadané dlžníkovu bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, musí dlžník uviesť, ktoré veci zo zoznamu sú v jeho výlučnom vlastníctve a ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V konečnom prehľade sa uvedie aj výška predĺženia.

(2) Zoznam uvedený v odseku 1 musí dlžník podpísať a predložiť v toľkých vyhotoveniach, aby mohol byť doručený všetkým veriteľom a vyrovnaciu správci [§ 50 ods. 3 písm. a)].

(3) Ak dlžník neodstráni podstatné vady návrhu v lehote určenej súdom, súd konanie zastaví.

§ 48

Účastníci vyrovnania

Účastníci vyrovnania sú dlžník, manžel dlžníka, spoludlžníci a ručiteľ dlžníka, pokiaľ spolupodpisali návrh na začatie vyrovnania, a veritelia, ktorí včas [§ 50 ods. 3 písm. c)] prihlásili svoje pohľadávky a nie sú plne uspokojení.

§ 49

Účinky podania návrhu

(1) Od podania návrhu až do rozhodnutia o povolení vyrovnania (§ 50 ods. 3) nesmie dlžník zcudzovať ani zatažovať nehnuteľnosti, zriaďovať práva na oddelené uspokojenie (§ 28) zo svojho majetku, zaväzovať sa ako ručiteľ alebo spoludlžník, ani poskytovať neprimerané dary zo svojho majetku a vykonávať akékoľvek úkony, ktoré by mohli poškodiť veriteľov.

(2) Úkony odporujúce ustanoveniu odseku 1 sú voči veriteľom neúčinné; ktorýkoľvek veriteľ môže neúčinnosť uplatniť na súde najneskôr do dňa uverejnenia uznesenia o zastavení alebo skončení vyrovnania na úradnej tabuli súdu.

Rozhodnutie o návrhu

§ 50

(1) Súd uznesením zamietne návrh, ak zistí, že

a) dlžník bol v posledných piatich rokoch pred jeho podaním odsúdený pre trestný čin podvodu alebo poškodzovania veriteľa, alebo ak vyplýva

z okolností, že podaním návrhu nesleduje poctivý zámer, alebo

- b) v lehote piatich rokov pred podaním návrhu bol na dlžníkov majetok vyhlásený konkurz alebo dlžník podal návrh na povolenie vyrovnania, alebo
- c) návrh odporuje ustanoveniu § 60 ods. 1 písm. b), alebo
- d) veriteľom, ktorých pohľadávky nemajú prednostné právo (§ 54), sa neponúklo zaplatenie aspoň 45 % ich pohľadávok s príslušenstvom do dvoch rokov od podania návrhu, alebo
- e) návrh neobsahuje skutočnosti uvedené v § 46 ods. 3, pokiaľ ich má obsahovať.

(2) Uznesenie podľa odseku 1 doručí súd len navrhovateľovi.

(3) O povolení vyrovnania súd rozhodne uznesením, v ktorom zároveň

- a) ustanoví vyrovnacieho správcu z osôb zapísaných do osobitnej časti zoznamu (§ 8 ods. 1), o ktorého právach, povinnostiach a zodpovednosti platia primerane ustanovenia o správcovi podstaty;
- b) nariadi vyrovnacie pojednávanie na dobu najneskôr do šiestich týždňov odo dňa vyvesenia uznesenia na úradnej tabuli súdu;
- c) vyzve veriteľov, aby svoje nároky prihlásili písomne alebo ústne do protokolu do štyroch týždňov odo dňa vyvesenia uznesenia na úradnej tabuli súdu;
- d) rozhodne o opatreniach, ktoré sú potrebné na zabezpečenie dlžníkovho majetku.

(4) O právach a povinnostiach vyrovnacieho správcu platia primerane ustanovenia § 8.

§ 51

(1) Uznesenie o povolení vyrovnania sa doručí známym veriteľom a správcovi, ďalej tiež dlžníkovi, osobám uvedeným v § 46 ods. 2 a daňovým orgánom. Veriteľom sa súčasne doručí rovnopis zoznamu dlžníkovho majetku a prehľadu o majetkovom stave dlžníka. Uznesenie sa vyvesí v ten deň, keď bolo vydané, v úplnom znení alebo vo vhodne skrátenom znení na úradnej tabuli súdu a ďalej na úradnej tabuli okresného súdu, v ktorého obvode má dlžník sídlo alebo bydlisko, ak sú mimo obvodu súdu, ktorý povolil vyrovnanie. Výpis z uznesenia zverejní súd obdobne podľa § 13 ods. 4.

(2) Súd oznámi povolenie vyrovnania orgánom povereným vedením obchodného alebo iného registra a evidencie nehnuteľností. Ak je vedený výkon rozhodnutia proti dlžníkovi na jeho nehnuteľnosť, založí v príslušných spisoch rovnopis uznesenia.

(3) Veritelia a dlžník môžu do 15 dní od doručenia uznesenia navrhnúť, aby bol ustanovený iný správca. Ak uzná súd dôvodnosť tohto návrhu, zbaví správcu funkcie a ustanoví iného. To isté platí, ak súd vzal na vedomie odmietnutie funkcie správcu, prípadne ak sú dôvody pre jeho odvolanie.

(4) Proti uzneseniu, ktorým bolo vyrovnanie povolené, môžu podať odvolanie veritelia, ktorých pohľadávky nemajú prednostné právo, proti uzneseniu, ktorým bol návrh na vyrovnanie zamietnutý, môže podať odvolanie len dlžník.

§ 52

Účinky povolenia vyrovnania

(1) Účinky povolenia vyrovnania nastávajú dňom vyvesenia uznesenia na úradnej tabuli súdu.

(2) Povolenie vyrovnania má tieto účinky:

- a) dlžník nesmie samostatne vykonávať právne úkony, ktorými by sa ukracovali záujmy veriteľov; vyrovnací správca je oprávnený určiť právne úkony dlžníka, na ktoré je potrebný jeho súhlas, a môže si vyhradiť, že bude vyplácať a prijímať platby alebo plniť iné záväzky namiesto dlžníka;
- b) súd môže dlžníkovi nariadiť, aby určité právne úkony nerobil vôbec alebo len s predchádzajúcim súhlasom vyrovnacieho správcu; môže rozhodnúť aj o iných opatreniach potrebných na zabezpečenie dlžníkovho majetku;
- c) právne úkony dlžníka odporujúce ustanoveniam pod písmenami a) a b) sú voči veriteľom neúčinné;
- d) dlžník nemôže po dobu vyrovnania navrhnuť vyhlásenie konkurzu;
- e) veritelia nemôžu navrhnuť na dlžníkov majetok konkurz, ani viesť výkon rozhodnutia pre pohľadávky, ktoré nemajú prednosť (§ 54);
- f) pri pohľadávkach zahrnutých do vyrovnania nastávajú účinky uznania záväzku dlžníkom.

(3) Pohľadávky veriteľov, ktorí boli súdom vyzvaní, aby prihlásili svoj nárok, alebo ktorí vedeli o vyrovnacom konaní, zanikajú, ak neboli prihlásené v lehote určenej súdom.

§ 53

Práva, pohľadávky a nároky veriteľov vo vyrovnaní

(1) Vo vyrovnaní je za veriteľa pokladaný každý, kto prihlási na základe výzvy súdu [§ 50 ods. 3 písm. c)] svoj nárok. Spôsob, poradie a miera uspokojenia nárokov sa určí až v potvrdenom vyrovnaní (§ 60), ak nebude možné dosiahnuť uspokojenie mimo vyrovnania podľa ďalších ustanovení.

(2) Z vyrovnania sú vylúčené úroky včítane úrokov z omeškania odo dňa, keď povolenie vy-

rovnania nadobudlo právoplatnosť, a právo na ne zaniká dňom, keď právoplatnosť nadobudlo uznesenie o potvrdení vyrovnania.

(3) Záväzky zo zmlúv uvedených v § 14 ods. 2 ani časti týchto záväzkov sa do vyrovnania nezahŕňajú.

§ 54

Prednostné pohľadávky

(1) Právo na prednostné uspokojenie vo vyrovnaní majú:

- a) pohľadávky týkajúce sa trov konania;
- b) pohľadávky z právnych úkonov dlžníka alebo správcu konajúceho za dlžníka [§ 52 ods. 2 písm. a) a b)] a nárok správcu na odmenu a výdavky;
- c) dane, poplatky, clá a príspevky na sociálne zabezpečenie (poistenie), pokiaľ vznikli najdlhšie tri roky pred povolením vyrovnania, ak nebudú uspokojené z vecí zaťažených pre ne záložným právom;
- d) všetky záväzky dlžníka vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu, pokiaľ nepresahujú nároky za posledné tri roky pred povolením vyrovnania.

(2) Nositelia pohľadávok uvedených v odseku 1 sú prednostnými veriteľmi.

§ 55

Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov

(1) Bezpodielový spoluvlastník preberá podpisom návrhu na vyrovnanie záväzok strpieť, aby sa na účely vyrovnania použil všetok majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov; tento záväzok trvá, aj keď po podaní návrhu na vyrovnanie došlo k zániku alebo zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Smrťou podpísaného bezpodielového spoluvlastníka tento záväzok zaniká.

(2) Za nevyporiadané sa považuje aj to bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ktoré bolo vyporiadané dohodou medzi oboma spoluvlastníkmi v posledných šiestich mesiacoch pred podaním návrhu.

(3) Súdne konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré neskončilo pred podaním návrhu na vyrovnanie, môže byť po podaní návrhu na vyrovnanie skončené len rozsudkom súdu. Od podania návrhu na vyrovnanie do skončenia alebo zastavenia konania neplynú lehota podľa osobitného predpisu.⁵⁾

5) § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

§ 56

Prihlášky pohľadávok

(1) Veritelia musia prihlásiť svoje pohľadávky v lehote ustanovenej v § 50 ods. 3 písm. c).

(2) V prihláške treba uviesť výšku a právny dôvod vzniku pohľadávky, prípadne aj označenie súdu, na ktorom bola pohľadávka už vymáhaná.

(3) Prihlásiť pohľadávku na vyrovnanie musia aj prednostní veritelia (§ 54 ods. 2).

§ 57

Zoznam prihlášok

(1) Správca zapíše prihlášky do zoznamu v tom poradí, v akom došli súdu, a to oddelene prihlášky prednostných pohľadávok od ostatných. Prihlásené pohľadávky preskúma podľa obchodných kníh a iných písomností. Súd si vyžiada vyjadrenie dlžníka, či jednotlivé pohľadávky uznáva. Ak dlžník popiera pohľadávku, musí pre to uviesť dôvody. Ak sa dlžník nevyjadrí v lehote danej správcom, platí, že pohľadávku uznáva; uznanie pohľadávky platí aj v prípade, že bude do troch rokov vyhlásený konkurz na dlžníkov majetok.

(2) Správca vyzve veriteľov, aby v lehote ním uloženej nahliadli do zoznamu prihlášok a do vyjadrenia dlžníka. Súčasne im oznámi, že sa môžu vyjadriť k zoznamu a k vyjadreniu dlžníka a že ich vyjadrenia budú k zoznamu pripojené, prípadne bude uvedené, že sa nevyjadrili.

§ 58

Vyrovnacie pojednávanie

(1) Veritelia, ktorí prihlásili svoje pohľadávky včas, sú oprávnení aj pred vyrovnacím pojednávaním podávať návrhy a vyhlásenia, ako aj hlasovať o vyrovnaní. Na oneskorené prihlášky sa na vyrovnacom pojednávaní prihliadne, ak ich možno preskúmať bez zbytočného odkladu.

(2) Na vyrovnacom pojednávaní [§ 50 ods. 3 písm. b)] súd zistí, ktorí veritelia sú ochotní prijať návrh na vyrovnanie. O práve hlasovať platia obdobne ustanovenia § 38 s týmito odchýlkami:

- a) na vyrovnacom pojednávaní sa dlžník musí zúčastniť osobne. Po začatí pojednávania nemôže vziať návrh na vyrovnanie späť ani ho

zmeniť v neprospech veriteľov. Ak sa nedostaví bez ospravedlnenia alebo ak jeho ospravedlnenie neuzná súd za dôvodné, súd konanie zastaví;

- b) veritelia dlžníka nie sú povinní dostaviť sa osobne. Hlasovať o prijatí vyrovnania môžu len veritelia osobne prítomní alebo zastúpení;
- c) hlasovacie právo patrí len tým veriteľom, ktorí by vyrovnaním utrpeli majetkovú ujmu;
- d) oddelení veritelia (§ 28) hlasujú len za tú časť pohľadávky, ktorá nebude uhradená z práva na oddelené uspokojenie (§ 28);
- e) veritelia s prednostným právom a veritelia, ktorých hlasovacie právo bolo správcom, dlžníkom alebo iným veriteľom poprené, hlasovacie právo nemajú;
- f) hlasovacie právo nemajú ani veritelia, ktorí nadobudli pohľadávku postúpením od dlžníka v čase, keď dlžník už bol v úpadku.

§ 59

Popretie pohľadávky

Popretie pravosti alebo výšky niektorej z prihlásených pohľadávok dlžníkom, správcom alebo niektorým z veriteľov oprávneným hlasovať, má tieto účinky:

- a) ak poprie pohľadávku dlžník, musí súd po vypočítaní účastníkov na návrh veriteľa nariadiť, aby suma pripadajúca na poprenú pohľadávku bola zabezpečená zložením do úschovy na súde; zároveň určí veriteľovi poprenej pohľadávky lehotu na jej uplatnenie s poučením, že zabezpečený obnos uvoľní v prospech dlžníka, ak nebude lehota dodržaná. Popretie pohľadávky dlžníkom má za následok, že pre ňu nemožno viesť výkon rozhodnutia na základe súdom potvrdeného vyrovnania (§ 63 ods. 4); ak je však poprená pohľadávka už vykonateľná, je na dlžníkovi, aby uplatnil svoje práva podľa všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku;⁶⁾
- b) ak poprie pohľadávku správca, nemožno pre ňu viesť výkon rozhodnutia na základe súdom potvrdeného vyrovnania (§ 63 ods. 4);
- c) popretie pohľadávky iným veriteľom zostáva bez vplyvu na vyrovnanie.

Potvrdenie vyrovnania

§ 60

(1) Súd uznesením vyrovnanie potvrdí, ak sú splnené tieto podmienky:

6) § 80 písm. c) a § 268 Občianskeho súdneho poriadku.

- a) nároky osôb oprávnených požadovať vylúčenie veci, nároky oddelených veriteľov (§ 28) a nároky na poskytnutie výživy nie sú vyrovnaním dotknuté;
- b) prednostné pohľadávky sú zaplatené, alebo je ich zaplatenie zabezpečené;
- c) veritelia ostatných pohľadávok sú uspokojení rovnakou mierou, pokiaľ nesúhlasili s tým, aby niektorý bol uspokojený výhodnejšie;
- d) nie je poskytnutá osobitná výhoda niektorému veriteľovi rovnakého poradia, ak nejde o výhodu poskytnutú podľa písmena c);
- e) nie sú dotknuté práva veriteľov proti spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka okrem prípadov, keď by s tým títo veritelia výslovne súhlasili.

(2) Uznesenie, ktorým sa potvrdilo vyrovanie, sa stane vykonateľným jeho právoplatnosťou. Pre potvrdenie vyrovnania súdom platia obdobne ustanovenia pre potvrdenie núteného vyrovnania (§ 39 a 40). Ak zomrie dlžník pred rozhodnutím o potvrdení vyrovnania, môže súd vyrovanie potvrdiť, len ak oprávnení dlžníkovi dedičia vyhlásili najneskôr na vyrovnacom pojednávaní, že s navrhnutým vyrovaním súhlasia; inak súd vyrovanie zastaví.

§ 61

(1) Súd zamietne potvrdiť vyrovanie, aj keď s ním veritelia vyslovili súhlas,

- a) ak nie sú dôvody pre to, aby sa vyrovanie povolilo (§ 50 ods. 1);
- b) ak sa niektorému veriteľovi poskytli osobitné výhody [§ 60 ods. 1 písm. d)];
- c) ak neboli do 30 dní od prijatia vyrovnania zaplatené trovy konania alebo zabezpečená ich náhrada, aj keď na to dlžníka súd vyzval bez meškania po prijatí vyrovnania.

(2) Súd môže zamietnuť vyrovanie potvrdiť,

- a) ak sú výhody vyplývajúce pre dlžníka z prijatého vyrovnania v značnom rozpore s jeho zistenými hospodárskymi pomermi;
- b) ak nie je možné získať dostatočný prehľad o hospodárskych pomeroch dlžníka najmä preto, že nevedol riadne obchodné knihy;
- c) ak prijaté vyrovanie je v značnom rozpore so spoločným záujmom veriteľov.

§ 62

(1) Proti uzneseniu potvrdzujúcemu veriteľovi vyrovanie môžu podať odvolanie len tí z veriteľov, ktorí nedali výslovne súhlas na vyrovanie, ako aj ručitelia a spoludlžníci dlžníka.

(2) Proti uzneseniu, ktorým bolo zamietnuté potvrdenie vyrovnania, sa môžu odvolať dlžník a veritelia, ktorí prejavili súhlas s prijatím vyrovnania.

§ 63

Účinky potvrdeného vyrovnania

(1) Ak uznesenie o potvrdení vyrovnania nadobudlo právoplatnosť a dlžník úplne a včas svoje povinnosti podľa neho splnil, zaniká jeho povinnosť splniť veriteľom časť záväzku, na ktorej plnenie nebol povinný podľa obsahu vyrovnania, a to aj vtedy, ak hlasovali proti prijatiu vyrovnania alebo sa na hlasovaní nezúčastnili.

(2) Potvrdeným vyrovaním zostávajú nedotknuté práva veriteľov proti spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ak sa týchto práv výslovne nevzdali.

(3) Ak bol na dlžníkov majetok vyhlásený konkurz skôr, ako boli úplne splnené povinnosti dlžníka vyplývajúce z vyrovnania, pokladajú sa pohľadávky veriteľov v konkurze za uspokojené sumou, ktorá im bola podľa vyrovnania skutočne zaplatená.

(4) Na základe právoplatného uznesenia o potvrdení vyrovnania pre pohľadávku zapísanú do zoznamu prihlášok možno viesť výkon rozhodnutia s výnimkou prípadov popretia pohľadávky dlžníkom alebo správcom. Výkonom rozhodnutia môžu byť proti dlžníkovi vymáhané aj trovy konania, ktoré boli určené vo vyrovaní, ak neboli zaplatené alebo zabezpečené v lehote na to ustanovenej [§ 61 ods. 1 písm. c)].

§ 64

Následky neplnenia

Ak súdom potvrdené vyrovanie nebolo splnené, hoci dlžníka veriteľ upomenul doporučeným listom s poskytnutím najmenej osemdennej lehoty na dodatočné splnenie, strácajú účinnosť všetky zľavy a iné výhody poskytnuté vo vyrovaní dlžníkovi, a to u všetkých veriteľov; práva poskytnuté vyrovaním proti iným osobám zostávajú zachované.

§ 65

Následky podvodných konaní

(1) Veritelia sú oprávnení požadovať úplné uspokojenie svojich nárokov, ak bolo vyrovanie dosiahnuté podvodným konaním alebo poskytnutím osobitných výhod jednotlivým veriteľom. V lehote troch rokov od právoplatnosti uznesenia o potvrdení vyrovnania môže veriteľ uplatniť na súde nárok na

úplné uspokojenie svojich pohľadávok alebo na vyhlásenie osobitnej výhody za neúčinnú; nestráca tým práva nadobudnuté z vyrovnania. Tento nárok však veriteľom nevzniká, ak sa zúčastnili na podvodných konaniach alebo nedovolených dohovoroch, alebo mohli uplatniť dôvody neúčinnosti v konaní o potvrdení vyrovnania.

(2) Ak bol dlžník do troch rokov od potvrdenia vyrovnania právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorým dosiahol vyrovanie alebo ktorým ukrátil svojho veriteľa, stáva sa vyrovanie neplatným a veritelia môžu bez ďalšieho požadovať uspokojenie svojich nárokov. Neplatnosť vyrovnania sa nedotýka ich práv, ktoré pre nich z vyrovnania vznikli.

§ 66

Zastavenie a skončenie vyrovnania

(1) Súd uznesením vyrovanie zastaví,

- a) ak vezme dlžník späť svoj návrh na vyrovanie pred vyrovnacím pojednávaním, alebo ak veritelia návrh neprijali do 90 dní od povolenia vyrovnania; túto lehotu môže súd primerane predĺžiť, ak ide o vyrovanie hospodársky významného podniku a ak vyžaduje predĺženie lehoty verejný záujem;
- b) ak nadobudlo právoplatnosť uznesenie, ktorým bolo zamietnuté potvrdenie vyrovnania;
- c) ak nevyhlásia všetci dedičia dlžníka najneskôr na vyrovnacom pojednávaní, že súhlasia s ponúkaným vyrovaním (§ 60 ods. 2).

(2) Uznesenie o zastavení vyrovnania sa uverejní na úradnej tabuli súdu a iným vhodným spôsobom. Súd súčasne oznámi zastavenie vyrovnania orgánom povereným vedením obchodného registra a evidencie nehnuteľností.

(3) Súd vyhlási uznesením vyrovanie za skončené, len čo uznesenie o potvrdení vyrovnania nadobudlo právoplatnosť. Toto uznesenie sa účastníkom nedoručuje a nie je proti nemu opravný prostriedok; pre uverejnenie tohto uznesenia, vykonanie príslušných zápisov a upovedomenie o ňom sa použije ustanovenie odseku 2.

(4) Po zastavení konania alebo po jeho skončení rozhodne súd uznesením o odmene správcu a jeho výdavkoch a uznesenie doručí dlžníkovi a správcovi. Ak dôjde do 15 dní po zastavení konania

k vyhláseniu konkurzu, tvoria náklady vyrovnania časť nákladov konkurzu.

ŠTVRTÁ ČASŤ

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 67

(1) Do jedného roka od účinnosti tohto zákona môže súd vyhlásiť konkurz len pre predĺženie dlžníka. Predpokladom vyhlásenia konkurzu na základe návrhu podaného v tejto lehote veriteľom, ktorým je štátny podnik alebo obchodná spoločnosť s výlučnou majetkovou účasťou štátu, je súhlas zakladateľa veriteľa po vyjadrení zakladateľa dlžníka.

(2) Ak sa nevyjadrí zakladateľ dlžníka k návrhu na začatie konania do 30 dní, predpokladá sa, že s návrhom súhlasí.

§ 68

(1) Veci, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd,⁷⁾ sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté.

(2) Nositelia pohľadávok na náhradu podľa predpisov uvedených v odseku 1 sú prednostnými veriteľmi [§ 32 ods. 2 písm. a) a § 54 ods. 1 písm. a)].

§ 69

(1) Ak medzinárodná zmluva, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná a ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov, neustanovuje inak, vzťahuje sa konkurz vyhlásený súdom aj na úpadcove hnutelné veci, ktoré sú v cudzine.

(2) Ak nebol na dlžníkov majetok, ktorý sa stal predmetom konkurzu v cudzine, vyhlásený konkurz česko-slovenským súdom, budú úpadcove hnutelné veci, ktoré sú na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, vydané cudziemu súdu na jeho žiadosť, ak ide o súd štátu, ktorý zachováva vzá-

7) Napríklad zákon č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení zákonov č. 458/1990 Zb. a č. 137/1991 Zb., zákon č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

jomnosť. Úpadcov majetok môže však byť vydaný do cudziny až vtedy, keď boli uspokojené práva na vylúčenie veci z podstaty a na oddelené uspokojenie (§ 28), nadobudnuté skôr, ako došla žiadosť cudzieho súdu alebo iného príslušného orgánu.

§ 70

Začaté konania o likvidáciu majetku podľa § 352 až 354 Občianskeho súdneho poriadku¹⁾ dokončia súdy podľa doterajších predpisov.

§ 71

Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky upravujú vyhláškou

- a) podrobnosti o zozname správcov, osobitných správcov, vyrovnacích správcov a zástupcu správcu a o ich odmene v konkurznom a vyrovnacom konaní;
- b) rokovací poriadok pre konkurzné a vyrovnacie konanie.

§ 72

Zrušujú sa ustanovenia § 352 až 354 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku.

§ 73

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbrom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

329

VYHLÁŠKA
Štátnej banky česko-slovenskej

zo 17. júla 1991

o vydaní mincí po 10 Kčs s letopočtom 1991

Štátna banka česko-slovenská podľa § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Zb. o Štátnej banke československej vyhlasuje:

§ 1

Dňom 2. septembra 1991 sa vydávajú do obehu mince po 10,- Kčs s letopočtom 1991 (ďalej len „desaťkorunák“).

§ 2

(1) Desaťkorunák sa razí zo zliatiny obsahujúcej 92 dielov medi, 6 dielov hliníka a 2 diely niklu. Hmotnosť desaťkorunáka je 8 g, jeho priemer je 24,5 mm. Na jeho hrane sa striedajú hladké a vrúbkované polia.

(2) Pri razbe desaťkorunáka je povolená odchýlka hore aj dole v hmotnosti 20/1000, v obsahu hliníka a niklu 10/1000.

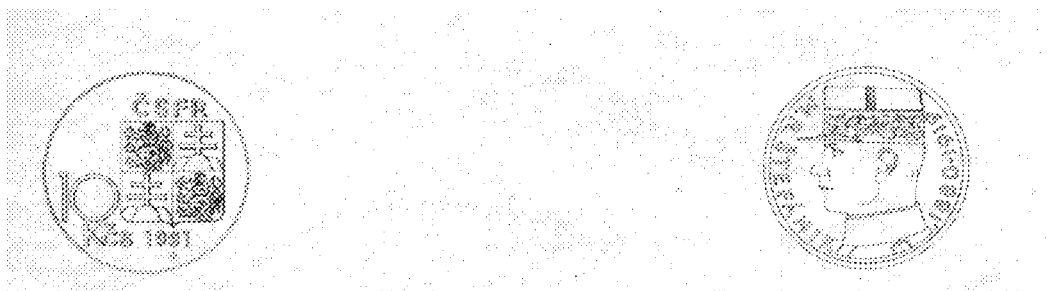
(3) Na líci desaťkorunáka je vpravo štátny znak Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a nad ním skratka názvu štátu „ČSFR“. Od štátneho znaku vľavo je označenie hodnoty číslom „10“. Pod označením hodnoty a štátnym znakom je v jednom riadku skratka „Kčs“ a letopočet „1991“. Autorkou návrhu lícnej strany mince je akademická sochárka Jarmila Truhlíková-Spěváková. Iniciálky jej mena „JTS“ sú umiestnené pod letopočtom.

(4) Na rube desaťkorunáka je portrét Milana Rastislava Štefánika. Jeho meno „M. R. Štefánik“ je v opise vľavo, letopočty „1880-1919“ v opise vpravo. Autorom návrhu rubovej strany je Drahomír Zobek, iniciálka jeho mena „Z“ je pri okraji mince medzi ramenom a letopočtom.

§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Predseda
 Štátnej banky česko-slovenskej:
 Ing. **Tošovský** v. r.

POZNÁMKY

POZNÁMKY

REDAKČNÉ OZNÁMENIE**o oprave chyby**

**v oznámení Federálneho ministerstva financií o vydaní opatrenia, ktorým ustanovilo IV. zmeny
a doplnky Sadzobníka dane z obratu platného od 1. januára 1991,
uverejnenom v čiastke 47/1991 Zb.,
v českom aj slovenskom vydaní**

Druhá veta má správne znieť: „Opatrenie nadobúda účinnosť 15. májom 1991.“.

Redakcia